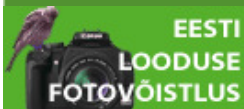

EESTI LOODUS

NR. 2010/9

AVALEHT
 SISUKORD
 SÕNUMID
 INTERVJU
 AASTA PUU
 TOIMETAJA VEERG
 SOOD
 KROONIKA
 VEEBIVALVUR
 ARTIKKEL
 TööJUHE
 SEENED
 AJALUGU
 EL KÜSIB
 RAAMATUD

TELLIMINE ARHIIV OTSING AINEREGISTER LINGID TOIMETUS

AEG ON KÄES

POPULAARTEADUSLIK AJAKIRI. ILMUB 1933. AASTAST

MTÜ LOODUSAJAKIRI UUDISTAJA

loodusajakiri.ee

UUDISTAJA I
13. august 2010

Tänane Uudistaja tuleb teieni taas kahes osas; järgmine Uudistaja on kavas kokku panna kahe nädala pärast, 27. augustiks.

UUDISED

24/08/2010
 Pajuvõsa luubi all
 22/06/2010
 Toimetus suvepuhkusel
 08/06/2010
 Loodusajakiri KUKU-s:
 Loodusesõber ja Eesti
 Mets
 08/06/2010
 Reedel on vee tund
 02/06/2010
 Loodusajakiri KUKU-s:
 Andres Onemar
 25/05/2010
 Loodusajakiri KUKU-s:
 Tiiu Kull orhideedest
 18/05/2010
 Loodusajakiri KUKU-s:
 Riinu Rannap
 kahepaiksetest
 - Vaata arhiivi -

Eesti Looduse
fotovõistlus 2010

Eesti
 Loodus
 Facebookis

Meeldib

669 inimesele meeldib Eesti Loodus

Urmas Ott

Ilkona Kädi

AIANDUS.EE

JUULIST AUGUSTISSE

Eriliselt soe juulikuu

Eesti keskmine õhutemperatuur oli juulis 21,8 °C. Viimase poole sajandi jooksul pole nii sooja juulikuud olnud. Kuu maksimaalseima õhutemperatuurina registreeriti 34,5 °C, mis mõõdeti 28. juulil Narva-Jõesuus.

Eestis pikalt püsinud suvekuumus tõi nii mõnelegi poole ka uued soojarekordid.

Nii sai uue juulikuu rekordi Virtsu, kus 25. juulil registreeriti 32,5 °C. Eelmine rekord, 31,8 °C, oli mõõdetud 16. juulil 2003.

Uued absoluutsed soojarekordid said Jõhvi, Narva-Jõesuu ja Vilsandi: vastavalt 33,7° (28. juuli; senine 33,6°, 9. juuli 2006), 34,5 (28. juuli; varasem 34,4°, 10. juuli 2006) ning 32,1° (13. juuli; siiani 31,0°, 1. august 2003).

Eesti absoluutne õhutemperatuurirekord 35,6 °C on registreeritud Võrus 11. augustil 1992. aastal.

EMHI

Telli Loodusajakirja
 e-ajakiri Uudistaja

Mis see on?

E-posti aadress:

Liitun: ☒ Lahkun: ☐

Kinnita

Uudistaja toimetaja oli 8. augusti õhtul Hiiumaal, kus valitses rahu ja vaikus ...

... ning ainus mure oli see, kas saab ikka järgmisel hommikul sama rahulikus ilmas mandrile lennata.

*Tartus tekkis aga samal ajal paljudes paikades tõsine kaos. Fotod:
Tiiu Jüriado*

Toomemäel jätkus koristusmuresid veel mitmeks päevaks.

Tunduvalt hõrenes ka Emajõe kaldapealset palistavate remmelgate rida. Fotod: Tiiu Jüriado

Võimas äikesetorm

8. augusti õhtul liikus üle Eesti äikeseraju. Radariandmeil jõudis maru Eestisse 18.30 paiku Võru-, Valga- ja Viljandimaa piirilõigul ning kulges kiiresti põhja poole, jõudes kella 21 paiku juba põhjarannikule ja sealt Soome lahele. Tegemist võis olla Eestis haruldase äikesetormiga, mida USA-s kutsutakse *derecho* (hisp. 'sirgjooneline'). Sellisele äikeseliinile on iseloomulik kiire kulg ning märkimisväärsed kahjustused, mida tekitab äikeste tagalas maapinnale sööstev külmem õhk. Trombi ehk keeristormi võis ette tulla äikeseliini otstes. Analoogiline äikesetorm liikus üle Lääne-Eesti 4. juulil 2002.

Kõige tugevam tormiil registreeriti Väike-Maarjas: 36,5 m/s kella 19 ja 20 vahel. Üle 20 m/s mõõdeti tuule kiiruseks veel järgmistes ilmajaamades: Tooma (31,9), Tartu-Tõravere (26,0), Kunda (25,6), Jõgeva (23,5) ja Võru (23,4).

EMHI

UUDISTAJA SOOVITAB

Loodusesõber rändab koos kiilidega

Sedapuhku ei kirjuta Loodusesõber rändlindudest, nagu võiks suve lõpu numbrilt oodata, vaid hoopis kiilidest. Sest paljud ei tea, et ka kiilid rändavad, ning õigupoolest on nende putukate rändekäitumise saladused hakanud avanema suhteliselt hiljuti, nagu Agu Leivits kirjutab. Mõnes asjas on teadlased küll kindlad: ka kiilid rändavad sigimise eesmärgil ja lendavad seetõttu tuhandeid kilomeetreid. Tõsi küll, neil võtab suure maa taha rännak mitu põlvkonda aega. Lindude ja kiilide rännet ei saagi üks ühele võrrelda, avastamist on suuresilmsete putukate kohta veel küllaga, nii et katsume selle teemaga ka edaspidi lugejat kursis hoida. Või hoiab lugeja meid, sest tõusva trendina on hakanud lisanduma kiilivaatlejaid samamoodi nagu linnuvaatlejaid, ja on ju reegel: mida rohkem huvilisi, seda rohkem teavet.

Teadus võibki sündida huviliste ja teadlaste koostöös, nagu ütleb intervjuus ka Urmas Sellis, kes räägib Looduskalendri linnukaameratest ja suhtlusest sealse foorumirahvaga. Sellis väidab, et nii mõnigi avastus on sündinud tänu tuhandetele silmapaaridele, mis kaameraid päeval ja

ööl netis jälgivad. Millised avastused nimelt, saate teada ajakirja kaante vahelt.

Loodusesõbras pühendame seekord ühe loo pealtnäha meile võõrale teemale: ühele põliskeeled, nimelt võru keelele. Tegelikult on asi lihtne, miks sellest kirjutame. Kuna käimas on rahvusvaheline elurikkuse aasta ja raport maakera elurikkus seisundi kohta globaalsel tasemel sisaldab ka uuringuid inimkeelte elujõu kohta, on paras aeg heita pilk sellele, kuidas meie riigis läheb ühel väiksel põliskeeled ja kas meie põliskeeled on piisavalt elujõulised, et maailma keeltekaardile, mis praegu kannab veel 6900 keele nime maailma mastaabis ja 234 keelt Euroopa aladel, ka püsima jääda. Seda loodaks küll, sest võru keel on ju maailma elurikkuse osa ja kes meist ei tahaks olla rikas.

Helen Arusoo, peatoimetaja

EESTI UUDISEID

Olümpiaadidelt on toodud igat värvi medaleid

11.–18. juulil Lõuna-Koreas Changwoni ülikoolis peetud 21. rahvusvahelisel bioloogiaolümpiaadil (IBO) pälvis hõbemedali Eero Vaher Pärnu Koidula gümnaasiumi 11. klassist ning pronksmedali Erik Mürsepp Tallinna inglise kolledži 12. klassist.

Kuuekümnest riigist pärit 223 õpilase osavõtul toimunud olümpiaadil esindasid Eestit veel Katrin Kalind Hugo Treffneri gümnaasiumi 12. klassist ja Mona Teppor Jõhvi gümnaasiumi 11. klassist.

Vt. IBO2010 ametlikku veebilehte <http://www.ibo2010.org/>.

19.–23. juulil Stockholmis peetud rahvusvaheliselt koolinoorte lingvistikaolümpiaadilt saabus Eesti võistkond kahe pronksmedaliga. Võistkondlikus voorus saavutati 18 riiki esindanud 26 võistkonna seas neljas koht, võitjaks tuli Läti.

Võistkonna koosseisus olid pronksi pälvinud Mirjam Parve (Tallinna Vanalinna hariduskolleeegium) ja Mona Teppor (Jõhvi gümnaasium), diplomiga naasnud Mihhail Afanasjev (Saaremaa ühigümnaasium) ning ja Alina Ujazina (Narva humanitaargümnaasium), kes said vastavalt 13., 19., 38. ja 52. koha. Võistkonnaliikmete individuaalvoorude punktisumma järgi oli Eesti viies riik pingereas.

Vt. ka olümpiaadi kodulehte www.iol.nu.

Kõige vägevam oli sel aastal Eesti keemiavõistkonna esitus: Tokios 19.–28. juulil toimunud 42. rahvusvahelisel keemiaolümpiaadil said medali kõik neli meie esinduse liiget.

Gleb Široki Tallinna Õismäe vene lütseumist naasis kuldmedaliga. Ta kogus 91,4 punkti 100 võimalikust; suurim punktisumma – 96,6 – oli Hiina esindajal Xianghang Shanguan. Maksim Mišin Mustamäe reaalgümnaasiumist, Ivan Jakovlev Õismäe vene lütseumist ja Kadi Liis Saar Tallinna reaalgümnaasiumist pälvisid pronksmedali.

Vt. lähemalt internetilehelt <http://www.icho2010.org/en/home.html>.

Neli medalit võitsid ka Eesti noored geograafiatundjad 29. juulist 4. augustini Taipeis. 11. kohale jõudnud Taavi Rebane Tallinna 21. keskkoolist sai hõbeda, ülejäänud kolm – Anu Liis Laar (Tartu Hugo Treffneri gümnaasium – HTG, 35.), Marten Kaukküla (Tallinna realkool, 47.) ja Agu Bleive (HTG, 48.) aga pronksi. Osales 105 õpilast 27 maalt; välja anti 53 medalit: 9 kulda, 17 hõbedat ja 27 pronksi. Riikide paremusjärjestuse esiviisikusse kuulusid Singapur, Austraalia, Poola, Leedu ja Eesti.

Eesti õpilaste osalemist rahvusvahelistel olümpiaadidel toetab haridus- ja teadusministeerium, ettevalmistust koordineerib TÜ teaduskool.

TÜ

Sinine Konrad ühendab looduskaitse energiatootmisega. Foto: EMÜ

Sinine Konrad toodab silost biogaasi ja tahkekütust

Juuli viimasel nädalal hakkas Eesti maaülikooli (EMÜ) toel Alam-Pedja looduskaitseala lähedal Altnurga külas tööle mobiilne seade nimega Sinine Konrad, millega on võimalik poollooduslikel rohumaadel toota silost biogaasi ja tahket kütust. Uue tehnoloogiaga püütakse ühitada looduskaitse ja energiatootmine.

Kahte merekonteinerisse paigaldatud uudse tehnoloogiaga seade toodab korraga biogaasi ja tahket kütust. Poollooduslikelt rohumaadelt saadud silo uhutakse kuuma veega ja seejärel jagatakse tigupressiga vedelikuks ja tahkemaks osaks. Vedelikust kääratakse kohapeal biogaas, mida tarvitatakse vee soojendamiseks ja tahke osa kuivatamiseks. Kuivatatud tahkel rohul on aga paremad põlemisomadused kui eeltöötlamata rohtsel biomassil.

Sinine Konrad võimaldab Natura 2000 suure looduskaitseväärtusega poollooduslike rohumaad uut moodi kasutada. Seade toodi Eestisse LIFE+ projekti PROGRASS raames ning jääb siia kuni septembrini. LIFE+ projekti PROGRASS Eesti-Saksa-Walesi ühisuuringu keskmes on üleuroopalise kaitstavate alade võrgustiku Natura 2000 poollooduslike rohumaade biomassi tarvitus bioenergia tootmiseks. Eestis on projekti partner EMÜ põllumajandus- ja keskkonnainstituut. EMÜ

Uudistaja uudistusi: Kärkla 15 ühepäevakohviku päeval, I

Juba neljandat aastat oli Kärkla aedades, parkides ja haljasaladel ühel päeval avatud 15 kohvikut: kärklalastele „Hiiumaa seltside” seas antud kohvilähkrite nimi vajab ju õigustust.

Kui mullu oli kohvikutepäeva peaaegu lakkamatuks saatjaks vihm, siis seekord, laupäeval, 7. augustil laadisid süngmustad äikesepilved end tühjaks mujal ja Kärkla sai vaid mõne tühise sagara, mis kedagi ei seganud. Küllap oli vähe Hiiumaa pealinna elanikke, kes sel päeval mõnest improviseeritud kohvikust läbi ei astunud. Tuldi ka kaugemalt, sealhulgas nii mandrilt kui ka lausa välismaalt.

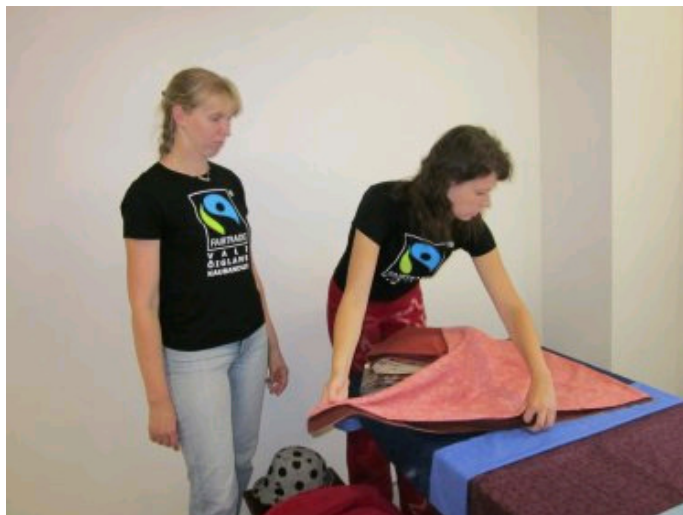
Päeva avamisel sai iga kohvik linnapealt Georg Linkovilt ja ühelt peakorraldajalt Ly Kaupsilt Hiiumaa turismiliidust pitspäevavarju, ...

... lustilist muusikavaheldust pakkus liu Kala.

Pakutud kohv ...

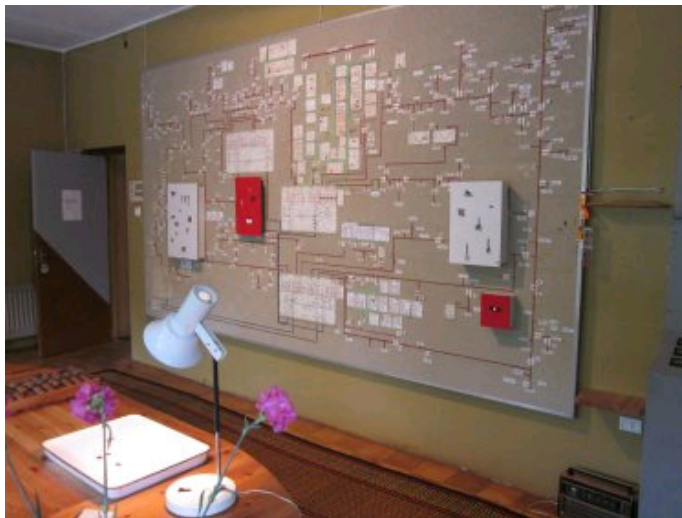
... oli sponsor Meiralt – õiglase kaubanduse märgiga.

Kohvikus Roheline Kapsauss olid valida väga erilised loodustoidud

Vana elektrijaama õuel asunud kohvik Patarei sai maitsta Jahutusvedelikke, ...

... elektrijaamas endas vaadata aga kunstnikest perenaiste ehtenäitust.

Rootsi tänaval töötas muidugi Rootsi kohvik.

Kohviku Café Fattima „kõhuvälises menüüs” oli nii kõhutants, näomaalingud kui ka vesipiip.

Keskkonnateadlikkuse projektid saavad varasemast suuremat toetust

Esmaspäeval, 16. augustil lõpeb keskkonnainvesteeringute keskuse keskkonnaprogrammi taotlusvoor.

Tegemist on selle aasta viimase taotlusvooriga, kus on võimalik Eesti keskkonnatasudest laekuvat raha keskkonnaprojektideks taotleda.

12. juulil täiendatud keskkonnaprogrammi toetuste andmist koordineeriv määrus muutis projektide hindamiskriteeriume ning lisas keskkonnakorralduse ja keskkonnateadlikkuse programmide toetatavate tegevuste hulka geoloogiliste uuringute ja maapõue kasutamisega seotud teabe tutvustamise avalikkusele. Samuti lisandus

uue toetusvaldkonnana hädaolukordadeks valmistumine, nende lahendamine ja tagajärgede leevendamine ning suurem koostöö sel alal.

Keskkonnateadlikkuse maakondliku alamprogrammi projektitaotluse piirsummat suurendati 70 000 kroonilt 100 000 Eesti kroonini. Kuna keskkonnateadlikkuse programmis ei nõua KIK alus-, põhi- ega keskharidust andvatelt haridusasutustelt ning huvikoolidelt omafinantseeringut, siis on see koolidele hea võimalus lapsi loodusesse viia või õppepäevade ja muude tegevuste kaudu keskkonnahoidu tutvustada.

Keskkonnaprogrammi kaudu toetatakse seitset valdkonda: veemajandus, jäätmekäitlus, keskkonnakorraldus, looduskaitse, metsandus, kalandus, keskkonnateadlikkus. Neile lisandub maakondlik programm, mis koosneb eelnimetatud valdkondade väiksemamahulistest projektidest. Maakonnas teostatavate projektide taotlused tuleb esitada KIK-i maakondlikku esindusse, üleriigiliste projektide taotlused aga Tallinna kontoris (Narva mnt. 7A, Tallinn, 10117).

KIK

Signaalvähk. Foto: Wikipedia

Signaalvähk ei ole oodatud külaline

Saaremaalt Riksu ojast püüti augusti algul keskkonnaameti koordineeritud jõevähi uuringute käigus signaalvähk, kes on Eestis võõrliik ja kelle elusaid isendeid on keelatud riiki sisse tuua. Signaalvähk on meie looduslikele vähivarudele ohtlik seetõttu, et kannab endaga, ise haigestumata, vähkide seenhaigust vähikatu ja põhjustab seeläbi meie veekogudes jõevähi hulgihaigestumise ja surma. Vähikatk on seni laastanud kogu jõevähi levilas arvatavalt üle 95% varudest, nii et tegemist on suure ohuga meie looduslikule asurkonnale. Riksu ojas, mis on varem olnud vährikas, ei saadud katsepüügiga ühtegi jõevähki, mis võib viidata signaalvähi põhjustatud katkupuhangule ja jõevähkide hukkumisele. Lähiajal kavandatakse ojal lisakatsepüüke ning võimaliku ohu tõkestamise meetmeid.

Saaremaa vähiveekogud oma vährikkusega on olnud ainulaadsed kogu Euroopas, sest siin puudusid pikka aega mitmed vähihaigused, kaasa arvatud vähikatk. Esimene katku suremine registreeriti Saaremaal 2007. aastal Põduste jões. Hilisemaid teateid huku kohta pole olnud. Eesti mandriosas on aga vähikatkupuhanguid olnud korduvalt. Signaalvähk leiti Eestis vähiuuringute käigus ka 2008. aastal Mustjõeest Harjumaalt. Rohkem signaalvähi leide Eestis teada ei ole. Signaalvähk pärineb Põhja-Ameerikast. Seda liiki on asustatud paljudesse Euroopa riikidesse: 60-ndatel aastatel näiteks Rootsi, hiljem Soome ja praegu leidub teda vähesel määral ka meie lähinaabrite Leedu ja Läti veekogudes.

Keskkonnaamet

Pühajõgi Oru pargis.

Oru pargi maastikukaitseala sai uue kaitse-eeskirja

22. juulil kiitis valitsus heaks Oru pargi maastikukaitseala kaitse-eeskirja, millega muudeti ka ala välispiiri.

Oru park on olnud looduskaitse all juba 1957. aastast. Pargi maastikukaitseala pindala oli siiani 75,37 hektarit, nüüd veidi vähem – 74,70 hektarit. Võrreldes siiani kehtinud korraga on leevendatud nii jahipidamise, kalapüügi kui ka rajatiste rajamise piiranguid.

Pargi maastikukaitsealal hoitakse, kasutatakse ja arendatakse dendroloogiliselt, kultuurilooliselt, ökoloogiliselt, esteetiliselt ja puhkemajanduslikult väärtuslikku puistut ja aiakunsti hinnalisi kujunduselemente ning kaitstakse jõesilmu elupaika. Pargi looduslik väärtus on tema mitmekesine reljeef, seal on maastikuelemente Põhja-Eesti panka süüvinud Toila klindilahest ja Pühajõe klindisaarest, klindilahte suubuv kärestikulise sängiga Pühajõgi on kujundanud endale aga ühe kauneima Põhja-Eesti oru.

Arhitekti Georg Kuphaldi planeeringu järgi aastatel 1897–1901 rajatud pargil on suur ajaloolis-kultuuriline ja dendroloogiline väärtus. Park ja selle rajatised (sillad, lossiaia väravad, lossiaed, vaatepaviljon, tiigid) on põhijoontes taastatud ja pargis kasvab üle 300 puittaimeliigi. Aastakümneid on Oru park olnud rahvaürituste korraldamise paik. Kaitseala maa- ja veeala kuulub ühte piiranguvööndisse.

Keskkonnaministeerium

Mõisamargisari on küündinud mere taha

Eesti Posti 1999. aastal alustatud postmargisari mõisahoonetega koosneb nüüd juba kaheistkümnest margist.

Värskeimal, 5. augustil välja antud postimaksevahendil, mille on nagu kõik varasemadki kujundanud Jaan Saar, on Hiiumaa uhkeim mõis Suuremõisa. Margi nimiväärtus on 5.50 ja see sobib sisemaisele standardkirjale. Ilmunud on ka tavapärane esmaümbrik (vt. ülal). Suuremõisa kahekorruselise kõrge sokli ja mansardkorrusega barokklossi laskis 1760–70-ndatel aastatel ehitada krahvinna Ebba

Margaretha von Stenbock. 1796 läks loss Ungern-Sternbergide valdusse, seejärel Stackelbergidele, kellelt mõis 1919 võõrandati. Suuremõisat peetakse suurejoonelisimaks barokstiilis mõisaansambliks Eestis. Mõisal on palju kõrvalhooneid (osaliselt hävinud) ja taga suur park. 64 toaga lossis on säilinud stukkdekoori ja laemaalinguid, kahemarsiline kaarduv paraadtrepp, nikerdatud barokne peauks ja teisi nikerddetaile. Praegu paiknevad peahoones põhikool ja tehnikum.
Eesti Post / Uudistaja

ERM-i maadel Raadil.

Raadi pargi kasutusvõimalused laienevad tänu eraisikute annetustele

ERM teatas 27. juulil, et eraisikute annetustest muuseumile ehitatakse veel sel aastal ajaloolisesse Raadi mõisaparki rotund – ümar paviljon. Ehitatav rotund loob mõisapargis korraldatavatele vabaõhuüritustele uued võimalused.

Et Raadi territoorium kannab endas meie mitmekihilist ja -värvilist ajalugu, tahetakse Raadi mõisapargi ja ERM uue hoone vaheline ala kujundada uut ja vana, igavest ja mööduvat ühendavaks Pärimuste pargiks. Pärimuste pargi nelja sektori igasse ossa kavandatakse kolm-neli folkloorset sümbolobjekti. Parki on kavas rajada kultusepuu, kiviring, kaev, oja, künnad ja koopad, samuti esinemislava ning suitsusaun. Viinaköögi varemed konserveeritakse ja viinaköögi uhke punane korsten korrastatakse.

ERM

Aknaalaul sirgunud ananass. Foto: Moonika Käst

Ananass koduaknal

Loodusajakirjale saatis Saaremaalt mõne foto Moonika Käst, kes kirjutas, et ilmselt „tänu suurele soojale otsustas Kuressaares ühes korteris õitsele hakata tavalise söödava ananassi taim.

Käst lisab, et alla kahe aasta vanune taim on kasvatatud ananassi otsast ära lõigatud „tutist”.

Loodusajakiri palus lühikommentaari Tallinna botaanikaaiast Urmas Laansoolt, kes kinnitas: „Ananassi õitsemisest ja viljumisest Eestis toas aknaalaul on meile ka varem teatatud, see pole igapäevane, kuid pole ka enneolematu ega ainukordne.”

Uudistaja

TASUB OSALEDA

Uudistaja käis lillefestivalil viimati esmaspäeval, 9. augustil.

Lillefestivali lõpuni on jäänud kaks nädalat

Juuli keskpaigast peale on tasunud aeg-ajalt läbi astuda Tallinna Tornide väljaku pargist, kus lillefestivali aiad näitavad aina uut nägu. Kauaks seda ilu enam siiski pole: juba 28. augustil kell 19 on tänavuse rahvusvahelise Tallinna lillefestivali lõputseremoonia ning festivali viimase kontserdi annab kell 19.30 Tõnis Mägi koos Tallinna Georg Otsa nimelise muusikakooli orkestriga.

lillefestival.tallinn.ee / Uudistaja

Vikipeedia otsib pildimaterjali

Vikipeedia vajab pilte Eesti loodusest – sajad artiklid Eesti veekogudest, saartest, soodest, kaitsealadest ja paljust muust ootavad värvikat lisandust – ning lisada saaksid neid just Sina kui praegune Vikipeedia kasutaja. Sellele tähelepanu juhtimiseks on loodud Vikipeedia:HELP projekt, mis hakkab poole peale jõudma, kuid vajadus Eesti loodust kujutavate piltide järele pole vähenenud.

Vikipeedia ei koosta ennast ise, vaid seda teevad ikkagi seda kasutavad inimesed. Ning kui tihti pakutakse hobipiltnikele võimalust enda arvuti kõvakettale ununenud pilte entsüklopeediaartiklitesse saada? Nüüd on see võimalik. Et eesti vikipediste on väga vähe, siis jääksid lihtsalt ilma välise abita paljud neist artiklitest veel aastateks piltideta.

Ainsad nõuded fotomaterjalidele on entsüklopeediakõlblikkus ning nende lubamine vabasse kasutusse. Mida kvaliteetsem pilt ja asjalikum kirjeldus, seda parem. Õpetuse, kuidas pilte lisada, leiab sealtsamast Vikipeedia:HELP lehelt. Piiratud ei ole ka üles laetavate fotode hulk: mida rohkem väärt pildimaterjali lisandub, seda parem.

Kuigi oma loomult on tegemist aktsiooniga, mis püüab tähelepanu juhtida sellele, et head pildid on Vikis alati oodatud, on siiski osavõtjate motiveerimiseks välja pandud ka hulk auhindu. Neid nii ajakirjalt Eesti Loodus kui ka ettevõttelt Photopoint.

Parimad pildid leiavad kindlasti tee paljudesse artiklitesse eri keeleversioonides ning aitavad sellega omalt poolt oluliselt Eesti

loodust tutvustada. Ühtlasi on võimalik jõuda eestikeelse Vikipeedia esilehele (nädala pildid) ja saada valitud Commonsi heade piltide sekka.

Ivo Kruusamägi, eestikeelne Vikipeedia koordinaator

Suvi kestab

Toimetanud ja pildistanud Toomas Jüriado
Tagasiside, ettepanekud ja vihjed on teretulnud aadressil
toomas1307@hotmail.ee

1052448 OK

